

Medlem (H. Trier), ikke er rask og saaledes ikke kan deltage i Forhandlingerne, skal jeg paa hans Vegne tilsiige det foreliggende Lovforslag vort Partis Støtte. Det er jo udtalt af den ærede Ordfører for Venstre (Marie Christensen), at det var glædeligt, at de skandinaviske Lande har kunnet enes om en Fælleslovgivning paa et Punkt som dette, der efter mine Begreber er af den største Betydning. Ingen vil vel nægte, at Boligspørgsmaalet i sin Almindelighed er et Spørgsmaal af indgribende Betydning, ikke blot for det enkelte Individ, men derigennem ogsaa for det Land og det Folk, han tilhører. Det er af stor Betydning, at ethvert Menneske ved, at der er et bestemt Sted, hvor han har Ret til at være, og ved, hvor dette Sted er. Efter min Opfattelse er Spørgsmaalet om Indfødsrets Erhvervelse og Fortabelse et Boligspørgsmaal i udvidet Format, og jeg kan kun udtale min Glæde over, at Ordførerne for de to konservative Partier tager med saa megen Velvillie paa dette Spørgsmaal. Jeg udtaler min Glæde derover i Haabet om, at de to Partier, hvis Rigsdagen atter skulde komme til at beskæftige sig indgaaende med selve Boligproblemet, da ogsaa, i god Konsekvens af deres Udtalelser overfor dette Forslag, vil overføre den samme Velvillie paa selve Boligspørgsmaalet.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til nogle enkelte af Paragrafferne. Det vil erindres af ærede Medlemmer, at i Fjor gjorde mit Partis Ordfører nogle kritiske Indvendinger mod Lovforslagets § 2, som efter hans Mening ikke var ganske klart affattet med Hensyn til Bestemmelsen om, at unge Mennesker mellem deres 18de og 19de Aar ikke med Virkning kunde afgive Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret, hvis vedkommendes Fader eller, naar Talen er om en udenfor Ægteskab født Person, den paagældendes Moder selv paa denne Maade har gjort sin fremmede Statsborgerret gældende. Der blev af daværende Indenrigsminister Kragh overfor denne Bemærkning gjort gældende, at naar den Bestemmelse var sat ind i Lovforslaget, var det, fordi den tog Sigte paa, at man ikke ønskede ad den Vej at opretholde et fremmed Element i Riget, og jeg kan for mit Vedkommende ganske tiltræde den Betragtning. Jeg gaar saa ud fra, at Bestemmelsen i Aar er fastholdt i det nuværende Lovforslag ud fra den samme Betragtning.

Til Lovforslagets § 3 har jeg ogsaa en Bemærkning at gøre. Medens der i

1898 ikke kunde rejses nogen som helst Indvending af Betydning imod Bestemmelsen om, at den fremmede Kvinde, der indgik Ægteskab med en Mand, som havde dansk Indfødsret, selv erhvervede denne Indfødsret ved Ægteskabets Indgaaelse, staar det mig ikke helt saa indlysende, at det vil være rigtigt at overføre Bestemmelsen, som Forholdene er nu. Nu har Kvinden jo de samme politiske Rettigheder som Manden, og selv om det maaske nok ikke kan tænkes at afføde alt for farlige Konsekvenser, om saadanne Kvinder straks indtraadte i det danske Statssamfund som baade politiske og kommunale Vælgere, forekommer det mig dog urimeligt at naturalisere dem med det samme i saa Henseende. Jeg skynder mig at tilføje, at jeg selvfølgelig intet som helst har at indvende imod, at en saadan Kvindes Forsørgelsesret anerkendss straks. Jeg kunde ogsaa meget vel gaa med til, at der aabnedes en lettere Adgang for hende til Naturalisation, men jeg vilde dog finde det rimeligt, om vedkommende maatte holdes i — om jeg maa bruge Udtrykket — Karantæne i et vist Aaremaal i Lighed med alle andre fremmede Personer, der kommer her til Riget, inden hun opnaaede at blive anerkendt som dansk Statsborger. Jeg vil henstille til det kommende Udvalg at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse.

Hvad Bestemmelserne om Tabet af Indfødsret angaar, kan jeg i Lighed med, hvad den ærede Ordfører for Venstre fremhævede, udtale min Tilfredshed med, at en dansk Kvinde nu ikke mere taber sin danske Statsborgerret, blot fordi hun gifter sig med en Udlænding. Det vil naturligvis meget hyppigt alligevel blive Tilfældet, f. Eks. naar hun opnaar Statsborgerret i et andet Land eller flytter bort herfra. Men det er med Tilfredshed, jeg hilser Bestemmelsen om, at hun ikke mister sin Statsborgerret, blot fordi hun bliver gift.

Der staar i § 5 følgende: „Dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land.“ I dette første Punktum vilde jeg gerne ønske en Tilføjelse, der skulde gaa ud paa, at der mellem Ordene „som“ og „bliver“ indflettes „frivilligt“. Det kan meget vel tænkes, eller er i alt Fald ikke absolut udelukket, at en dansk Borger i et fremmed Land kunde blive Statsborger i dette uden i Virkeligheden selv at ville eller ønske det. Man kan meget vel, særlig under saa urolige Forhold som dem, vi